

2020. december 9. - **A mohácsi csata pontos helyszínének meghatározásához, a törökökkel harcoló katonák azonosításához és sorsának bemutatásához is hozzájárulhatnak azok a vizsgálatok, melyekbe a Szegedi Tudományegyetem (SZTE) több kutatócsoportja is bekapcsolódhat** – derül ki a felsőoktatási intézmény honlapján megjelent cikkből.

A Mohácsi Nemzeti Történeti Emlékhely területén található hármasszámú tömegsír feltárását nyáron kezdték el a Janus Pannonius Múzeum szakemberei, a munkálatokba szeptemberben bekapcsolódtak az SZTE Embertani tanszékének antropológusai is. A jelenleg ismert öt mohácsi tömegsír közül a hármasszámú a legkisebb, mintegy 15 négyzetméteres. A csontmaradványok azonosítása óriási szakmai kihívást jelent az antropológusok számára – hangsúlyozta Pálfi György tanszékvezető.

A tömegsír 1976-os vizsgálatakor a szakemberek úgy becsülték, mintegy 130 embert temethettek itt el. A december 2-án befejeződött helyszíni munkák alapján a szakember azonban azt valószínűsíti, ennél lényegesen több, háromszáz körüli csontváz lehet a sírban. Ebből százhuszat már kiemelték, további nyolcvan pedig a helyszínen szemrevételezték. Az összegyűjtött adatok szerint az elhunytak 90 százaléka ifjú vagy viszonylag fiatal felnőtt, 18–40 éves férfi, kisebb részük 14–16 éves fiú volt, de temettek a tömegsírba egy-két kamaszt, idősebb férfit, valamint feltehetően néhány nőt is.

A kutató kifejtette, bár csak a maradványok felének kiemelésénél járnak, az egyértelműen látszik, hogy barbár mészárlás történhetett, lenyakazott emberek tömegsírjáról van szó. Rengeteg olyan esetet azonosítottak, amikor a vágásnyomból egyértelmű, hogy a letérdeltetett, lehajtott fejű embert hátulról ölték meg, nyakazással.

Arra, hogy a mohácsi csata után több mint kétezer hadifoglyot végeztek ki, I. Szulejmán archívumában is találtak írásos adatokat.

A vizsgálatok a csata pontos helyének meghatározásához is hozzájárulhatnak. Az egyik kivégzett áldozat gerincoszlopa mellett találtak egy a kor jellegzetes puszkagolyóméreténél kisebb lövedéket. A feltételezések szerint a csontváz egy olyan hadifoglyé, aki a mohácsi csatában az oldalán sebesült meg, de a sérülése nem volt halálos, ám később kivégezték és bedobták a tömegsírba. Az emlékhelytől 4-5 kilométerre lévő Majs község határában nagy mennyiségű puszkagolyó, fegyvertöredék és rengeteg lópatkó került elő fémkereséssel. A körülbelül 250 lövedék közül csaknem 170 az áldozatban találthoz hasonló, 10–15 milliméteres, kis méretű golyó.

A tömegsír antropológiai vizsgálata tavasszal folytatódhat. A tanszékvezető bízik benne, egy vagy több PhD-hallgató doktori témájaként választja a munkát.

A maradványok kiemelésével 3-4 hónap alatt végezhetnek, a leletek laboratóriumi feldolgozása – amit a Természettudományi Múzeummal és az SZTE több tanszékével közösen végeznek – évekig tarthat. Ez idő alatt antropológiai és szükség esetén genetikai módszerekkel megtörténhet az egyes áldozatok maradványainak elkülönítése, de a radiológiai és genetikai elemzéseken át eljuthatnak az arckonstrukcióig is. A legfontosabb cél, hogy a megalázó módon eltemetett mártírok maradványait a mohácsi csata 500. évfordulójára szétválogassák, majd egyéni sírokba temethessék

- hangsúlyozta Pálfi György. F.Z.